

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 26 mars 1946 kl. 2 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående temporär utsträckning av rätten för fiskefartyg att intaga gods från provianteringsfrilager i vissa städer.

I en den 1 mars 1946 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 167, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelserna i § 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager, för tiden 1 juli 1946—30 juni 1947 medgiva, att fiskefartyg, som åtnjuter rätt att från provianteringsfrilager i någon av städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad intaga gods för avgång till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats, må på de villkor Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva komma i åtnjutande av sådan rätt jämväl när fartyget avgår till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt.

Enligt § 4 förordningen den 15 november 1912 (nr 298) om provianteringsfrilager i dess nu gällande lydelse (förordn. den 5 december 1914, nr 407, och den 24 maj 1928, nr 123) må gods, fördelat i större eller mindre partier, för proviantering eller utrustning från sådant frilager utlämnas till fartyg, bland annat under villkor att fartyget utklarerat till utrikes ort. Vid meddelande av tillstånd för stad att åtnjuta provianteringsfrilagersrätt ankommer det dock på Konungens prövning, huruvida rätt att från provianteringsfrilager intaga gods jämväl må tillkomma med vederbörligt svenskt mätbrev försett däckat fiskefartyg, vilket skall avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Genom särskilda resolutioner den 13 mars 1914 har Kungl. Maj:t meddelat städerna Göteborg, Lysekil och Strömstad tillstånd att tills vidare åtnjuta provianteringsfrilagersrätt samt tillika förklarat, att rätt att från provianteringsfrilager intaga gods finge under vissa förutsättningar tillkomma bland annat sådant fiskefartyg, som nyss nämnts, vilket från någon av nämnda städer skulle avgå till i Nordsjön eller därbortom belägen fiskeplats.

Med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 52 har 1945 års riksdag (skr. nr 75) bemyndigat Kungl. Maj:t att, utan hinder av bestämmelserna i § 4 förenämnda förordning, för tiden 1 juli 1945—30 juni 1946 medgiva, att fiskefartyg, som åtnjuter rätt att från provianteringsfrilager i någon av ifrågavarande städer intaga gods för avgång till i Nordsjön eller därbortom belägen fiske-

plats, må på de villkor Kungl. Maj:t kan finna skäl föreskriva komma i åtnjutande av sådan rätt jämväl när fartyget avgår till utanför svenskt territorialvatten belägen fiskeplats i Skagerak eller Kattegatt.

Med stöd av nämnda bemyndigande har Kungl. Maj:t genom beslut den 13 april 1945 dels medgivit, att fiskefartyg, som avsåges i riksdagens berörda bemyndigande, må tills vidare under tiden 1 juli 1945—30 juni 1946 komma i åtnjutande av omförmälda utvidgade rätt att intaga gods från provianteringsfrilager, dels ock meddelat föreskrifter om vissa villkor för åtnjutande av nämnda förmån.

Efter anmodan har generaltullstyrelsen i skrivelse den 7 februari 1946 avgivit yttrande beträffande behovet av utsträckning av tiden för den sålunda utvidgade provianteringsfrilagersrätten och därvid anfört, att, ehuru de särskilda förhållanden, vilka föranlett omförmälda medgivande, numera icke torde i samma omfattning som tidigare göra sig gällande, det likväl syntes styrelsen, som om vissa skäl alltjämt förelåge för ytterligare förlängning av giltighetstiden för medgivandet, förslagsvis intill utgången av juni månad 1947.

Föredragande *departementschefen* har i likhet med generaltullstyrelsen funnit omständigheterna påkalla en utsträckning av giltighetstiden för den rätt, varom här är fråga. Bemyndigandet syntes böra avse tiden 1 juli 1946—30 juni 1947. Om före utgången av nämnda tid sådana ändrade förhållanden skulle inträda, att ifrågavarande rätt ej längre borde tillgodonjutas, komme bemyndigandet icke längre att tagas i anspråk.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 167.

Stockholm den 21 mars 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

ELON ANDERSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Elon Andersson, Wahlmark, Velander, friherre De Geer, Ekman, Robert Berg, Herman Ericsson, Rosander* och *Carl Eric Ericsson* samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Björklund, Sandberg, Janson i Frändesta, Falk, Jonsson i Skedsbygd, Karlsson i Grängesberg, Henriksson, Sundström i Skövde* och *Vigelsbo*.